

SOLIA

THE HERALD

ARK

SPRING 2024

VOL. LXXXIX, No. 4-6



CHAIRMAN:

Most Rev. Archbishop NATHANIEL (Popp)

VICE-CHAIRMAN:

Right Rev. Bishop ANDREI (Hoarște)



ROMANIAN EDITOR:

Rev. Fr. Florin Ristache, PhD

ENGLISH EDITOR:

Mr. David Oancea

STAFF:

V. Rev. Dr. Remus Grama

Mr. Mark Chestnut

SOLIA-THE HERALD (ISSN 0038-1039) is published quarterly for \$15.00 per year: United States, \$20.00 per year: Canada, and \$25.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2535 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Periodical postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax: (517) 522-5907. E-mail: solia@roea.org. Website: roea.org.

POSTMASTER: Send address changes to: SOLIA-THE HERALD, P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Photo submissions: Use high resolution/quality digital camera settings (at least 300 dpi).

Articles and news published in SOLIA do not necessarily reflect the views or the endorsement of The Romanian Orthodox Episcopate of America.

Contents

- 3 *Pastoral Letter 2024*, Archbishop Nathaniel
- 5 *Scrisoare Pastorală 2024*, Arhiepiscop Nathaniel
- 7 Învățăturile Sfinților Părinți
- 8 *Bishop Ordains Orthodox Christian Woman as Deaconess...*
- 10 *Explicarea Sfintei Liturghii (II)*, Diacon N. Marinescu
- 15 SUPRASL 2024: Time for the Lord to Act
- 16 World Day of Orthodox Youth Celebrated Around the World
- 17 *Sfântul Ierarh Tihon, un patriarh martir al secolului XX*
- 18 *Pentecost - Trinity Sunday*, Fr. Thomas Hopko
- 21 From Parishes and Monasteries...
- 24 Convocation of the 92nd Annual Episcopate Congress
- 26 Convocarea celui de-al 92-lea Congres Anual al Episcopiei
- 28 *Cum recunoaște omul prezența Duhului Sfânt în el*, J.-C. Larchet
- 29 Financial Report
- 32 Vatra Generations Appeal

“My Savior and Redeemer lay in the tomb, but being God,
He was delivering mortal men from their bonds. He shattered the gates of Hades,
and being Master, rose on the third day. (*Kontakion, Tone 4*)
„Mântuitorul și Izbăvitorul meu, din mormânt, ca un Dumnezeu, a sculat din legături pe
pământenii și porțile iadului a zdrobit și ca un Stăpân a înviat a treia zi” (*Condac, Glas 4*)

PASTORAL LETTER 2024



RESURRECTION OF OUR LORD AND GOD AND SAVIOR JESUS CHRIST

Christ is risen! Truly, He is risen!

“Lastly, Jesus showed himself to the Eleven themselves while they were at table. He reproached them for their incredulity and obstinacy, because they refused to believe those who had seen him after he had risen. And He said to them, ‘Go out to the whole world; proclaim the Good News to all creation’.” (Mark 16:14-16)

Beloved Spiritual Children in Christ:

Reverend Clergy, Venerable Monastics and Devout Faithful of our God-protected Episcopate:

May God our Father and the Father of our Lord Jesus Christ bestow on you his grace and peace, and from us, hierarchal blessings!

Dearly Beloved in our Risen Lord:

Why do we, too, find it difficult to believe the wonderful promises made by our Creator to us? The Eleven Apostles were with the Lord Jesus from the beginning of his preaching until his burial. They heard his words, witnessed his actions, and trusted in his mission until the cross and burial. How often Christ had told them of his forthcoming death and burial; how often he also reminded them that, like Jonah, he would rise from the tomb in three days. This was his promise throughout his preaching, yet the Apostles were obstinate and incredulous in believing those who had seen him. Those who saw him first were the women disciples who had gone to the tomb and Cleopas in Emmaus. Thus, the Lord himself appeared to the Eleven to embolden them to bear witness to the world of the divine promise of eternal life.

Until then, they only saw Christ in his humanity; after his appearance to them, they witnessed the fullness of his preaching of the future divine gift of eternal life for all humanity. Saint Theophilus of Antioch reminds us: *“When you have put off mortality, and put on immortality, then will you see God worthily...But you do not believe that the dead are raised...And why do you not believe? Do you not know that faith is the leading principle in all matters?”* (To Autolyucus, Bk 1, ch. 3)

The Eleven had the blessing of seeing the risen Lord to embolden their faith so as to go out and share with us the truth of the resurrection of all humanity. Nevertheless, it was only after Pentecost, the Descent of the Holy Spirit, that they were strengthened enough to go forth to all nations. Saint John

Chrysostom, in his Homily (82) on the Gospel of Saint Matthew, encourages us: *“Let us then, in everything believe God, and contradict him in nothing. Though what is said seems to be contrary to our thoughts and senses, let his word be of higher authority than both our reasoning and sight.”*

Belief in the bodily resurrection of our Lord Jesus Christ is the cornerstone of our faith as the Apostle Paul, in his First Letter to the Corinthians, Chapter 15, also instructs us: *“Now if Christ raised from the dead is what has been preached, how can some be saying that there is no resurrection of the dead? If there is no resurrection of the dead, Christ himself cannot have been raised, and if Christ has not been raised, then our preaching is useless...For if the dead are not raised, Christ has not been raised. And if Christ has not been raised, you are still in your sins...But Christ has in fact been risen from the dead, the first-fruits of all who have fallen asleep... Just as all men die in Adam, so all men will be brought to life in Christ...”*

Soon, we will recall the Apostle Thomas, who was not present when the Risen Lord appeared to the others. To his disbelief, Christ showed his hands and side and said, not only then to Thomas, the “Doubting Thomas,” but to us in our time: *“You believe because you can see me. Happy are those who have not seen and yet believe.”* (John 20:29)

Dearly beloved Orthodox Christians, let us listen to Saint Theophilus and Chrysostom, to the Apostle Paul, but primarily to our Risen Lord. In the Creed, we state, “I believe in the resurrection of the dead and the age to come.” So let our lives be lived in the expectation of the resurrection in the age to come. Let us confess our belief that Christ is risen and we shall rise with him, and thus we can cry out: “Christ is risen from the dead, trampling down death by death and bestowing life on those in the graves!”

In the Risen Christ,

Let us say, “Lord, open my mind!” and “Lord, open my heart!”

+NATHANIEL

By the Mercy of God, Archbishop of Detroit
and The Romanian Orthodox Episcopate of America and Canada
Orthodox Church in America



SCRISOARE PASTORALĂ 2024

ÎNVIEREA DOMNULUI ȘI DUMNEZEULUI ȘI MÂNTUITORULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

Hristos a înviat! Adevărat a înviat!

„La urmă, pe când cei unsprezece ședeau la masă, li S-a arătat și i-a muștră pentru necredința și împietrirea inimii lor, căci n-au crezut pe cei ce-L văzuseră înviat. Și le-a zis: Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la toată făptura. Cel ce va crede și se va boteza se va mântui; iar cel ce nu va crede, se va osândi.” (Marcu 16,14-16)

Preaiubiți fii și fiice duhovnicești în Hristos:

Preacucernici și Preacuvioși Părinți, Venerabili Monahi și Monahii,

Iubiți Credincioși ai de Dumnezeu păzitei noastre Episcopii:

Dumnezeu, Tatăl nostru, și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos,

Să vă dăruiască harul și pacea Lui, iar de la noi,

arhieresti și părintești binecuvântări!

Iubiți credincioși în Domnul nostru Cel Înviat:

De ce și nouă, de asemenea, ne este greu să credem făgăduințele minunate făcute de către Creatorul nostru? Cei unsprezece Apostoli au fost alături de Domnul Iisus de la începutul propovăduirii Sale până la îngroparea Lui. Au auzit cuvintele Lui, au fost martori ai faptelor Sale și au avut încredere în misiunea Sa până la Cruce și îngropare. Cât de des le vorbea Domnul Hristos despre moartea și îngroparea ce aveau să vină? Cât de des le-a reamintit că, la fel ca Iona, va învia din mormânt după trei zile. Aceasta a fost făgăduința Sa de-a lungul propovăduirii Sale, însă Apostolii s-au dovedit obstinați și neîncrezători față de cei care Îl văzuseră. Cei care L-au văzut mai întâi au fost femeile mironosițe care s-au dus la mormânt și Cleopa din Emaus. Așadar, Domnul Însuși S-a arătat celor unsprezece pentru a-i întări spre a fi martori în fața întregii lumi ai promisiunii dumnezeiești a vieții veșnice.

Până atunci, L-au văzut doar pe Hristos Întrupat. După ce li S-a arătat, au devenit martori ai plinătății propovăduirii Sale despre darul dumnezeiesc al vieții veșnice pentru întreaga omenire. Sfântul Teofil al Antiohiei ne reamintește: „Când ai înlăturat moartea și ai îmbrățișat nemurirea, atunci Îl vei vedea pe Dumnezeu cu vrednicie... Dar tu nu crezi că morții înviază... Și de ce nu crezi? Oare nu știi că credința este principiul esențial în toate lucrurile?” (Către Antolic, Cartea I, cap. 3)

Cei unsprezece au avut binecuvântarea de a-L vedea pe Domnul Înviat pentru a-și întări credința, astfel încât să se arate și să împărtășească cu noi adevărul învierii întregii omeniri. Cu toate acestea, abia după Rusalii sau Pogorârea Duhului Sfânt, au fost întăriți suficient pentru a putea propovădui tuturor popoarelor. Sfântul Ioan Gură de Aur, în omilia sa (a 82-a) la Evanghelia Sfântului Matei, ne încurajează: „*Să credem Domnului în toate și să nu l ne împotrivim în nimic. Deși ceea ce se spune pare a fi contrar gândurilor și simțurilor noastre, cuvântul Său să fie deasupra rațiunii și a vederii noastre.*”

Credința în învierea trupească a Domnului nostru Iisus Hristos este piatra de temelie a credinței noastre, precum Sfântul Apostol Pavel, în prima sa Epistolă către Corinteni, capitolul 15, ne instruieste: „*Iar dacă se propovăduiește că Hristos a înviat din morți, cum zic unii dintre voi că nu este înviere a morților? Dacă nu este înviere a morților, nici Hristos n-a înviat. Și dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este atunci propovăduirea noastră... Căci dacă morții nu înviază, nici Hristos n-a înviat. Iar dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este credința voastră, sunteți încă în păcatele voastre... Dar acum Hristos a înviat din morți, fiind începătură (a învierii) celor adormiți... Căci, precum în Adam toți mor, așa și în Hristos toți vor învia...*”

În curând, îl vom sărbători pe Sfântul Apostol Toma, care nu a fost prezent atunci când Domnul Înviat S-a arătat celorlalți Apostoli. Din cauza necredinței lui, Domnul Hristos Și-a arătat mâinile și coasta Sa și i-a spus, nu numai atunci Apostolului Toma, „cel necredincios”, ci și nouă, în prezent: „*Pentru că M-ai văzut ai crezut. Fericiți cei ce n-au văzut și au crezut!*” (Ioan 20,29)

Praiubiți creștini ortodocși, să dăm ascultare Sfântului Teofil, Sfântului Ioan Gură de Aur și Sfântului Apostol Pavel, dar în primul rând Domnului nostru Cel Înviat. În Crez, mărturisim: „Cred în învierea morților și în viața veacului ce va să vină.” Așadar, viețile noastre să fie trăite în așteptarea învierii în veacul ce va să vină. Mărturisind cu credință că Hristos a înviat, și noi vom învia împreună cu El și vom putem striga: „Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte, viață dăruindu-le!”

În Hristos Cel Înviat,

Să zicem, „Doamne, deschide-mi mintea!” și „Doamne, deschide-mi inima!”

+NATHANIEL

Din mila lui Dumnezeu, Arhiepiscop de Detroit
și al Episcopiei Ortodoxe Române din America și Canada
Biserica Ortodoxă în America

Învățăturile Sfinților Părinți

**„Așa de mult a iubit Dumnezeu lumea,
că pe Fiul Său Unul-Născut L-a dat” (Ioan 3, 16).**

Să nu ne sfiim să ne însușim această înțelegere a tainelor iconomiei Domnului, căci dacă socotim drept motiv al ei răscumpărarea păcatelor, atunci micșorăm moartea lui Hristos și venirea Lui în lume. (...) Dar nu e așa. Slavă Domnului! Există alte taine ascunse în acestea, față de care păcatul nu mai e nimic. Să nu cercetăm ca niște copii iconomia Domnului și taina Lui atât de greu de înțeles, și să nu rămânem la partea din afară a Scripturilor. Cei care prin har au primit cunoașterea și darul înțelegerilor și au intrat înăuntrul tainelor schițate material cu cerneală, aceia cunosc minunata iconomie a lui Hristos nu numai în lucrurile arătate și cunoscute.

Unul și același e motivul existenței lumii și al venirii lui Hristos în lume: arătarea mării iubiri a lui Dumnezeu care le-a pus în mișcare spre existență pe amândouă.

Oglinda înfocării iubirii lui Dumnezeu pentru creația Sa e venirea lui Hristos în lume; oglinda iubirii lui Hristos sunt feluritele Sale umiliri.

Sfântul Isaac Sirul,
Cuvinte către singuratici, II, Sibiu 2007.



Bishop Ordains Orthodox Christian Woman as Deaconess in Response to Local Needs in Africa



*Deaconess Angelic administering Holy Communion
Harare, Zimbabwe*

On May 2, 2024, Holy Thursday, Angelic Molen of Harare, Zimbabwe, was ordained Deaconess Angelic in the Greek Orthodox Patriarchate of Alexandria and all Africa (the Orthodox Church in the continent of Africa) by His Eminence Metropolitan Serafim of Zimbabwe (Kykotis) in St.

Nektarios Mission Parish at WaterFall. This historic event would not be possible without the approval and support of the Alexandrian Synod and His Beatitude Theodorus. The ordination of Deaconess Angelis was the culmination of efforts around the world to renew the ancient order of deaconesses in the Orthodox Church, and specifically for the unique needs of parishes in Africa.

Deaconess Angelic is a respected member of the Orthodox community of St. Nektarios Mission Parish. For years, she has worked to engage the Orthodox youth of Zimbabwe and build a foundation of pastoral care within her community. She has organized church school, mothers's groups, and youth meetings. Deaconess Angelic is pursuing a university education in order to better serve as an ordained member of the Orthodox Church. She is studying Geography and Environmental Studies, placing the sanctity of the Earth at the forefront of her work. She said, "The Earth is a sacred gift from God. We must protect it from harm and live in harmony with the plants, animals, and every living thing." She received special training on ecology and will oversee ecological initiatives for the network of parishes in Zimbabwe.

When asked how she felt about her ordination, Deaconess Angelic said, "At first, I was nervous about going into the altar, but when Metropolitan Serafim blessed me to enter the altar as part of my preparation this week, those feelings went away, and I felt comfortable. I am ready." Deaconess Angelic also received a positive reaction from her community, saying that her parish, St. Nektarios, truly supports her, and she feels the Holy Spirit at work.

For the first thousand years of Christianity, the female diaconate flourished, with her duties based on the particular needs of the communities, including assisting with female baptisms, taking the Eucharist to the homebound and ill, education, administrative work, and other ministries primarily focused on

women. Since 1855, numerous calls have been made to revive the female diaconate for the upbuilding of the Church.

The ordination of Deaconess Angelic in Zimbabwe was the fulfillment of the unanimous decision of the Holy Patriarchal Synod of the Greek Orthodox Patriarchate of Alexandria in 2016 to follow the Apostolic Tradition of the Orthodox Church to renew the ancient institution of deaconess for pastoral reasons. The decision of the Synod was in part based on the Rhodes Consultation as well as the 2016 Holy and Great Council's affirmation of the ability of the local Church to minister to local pastoral needs. The Alexandrian Patriarchate in Africa felt the need to revive this order to serve the daily pastoral needs of Orthodox Christians in Africa.

Thus, the ordination of Deaconess Angelic for ministering to the unique needs of the Orthodox Churches in Africa marks a significant event in the modern world.

When asked about the role of Deaconess Angelic and future deaconesses in Africa, Metropolitan Serafim said she will have liturgical and pastoral roles. He said, "She is going to do what the deacon is doing in the Liturgy and in all the sacraments in our Orthodox services." Her specific ministerial duties will address the particular needs of the parishes in Zimbabwe, as well.

In 2017, first steps were taken to renew the order of deaconesses in Africa when His Beatitude Theodoros II, Pope and Patriarch of Alexandria and All Africa, consecrated five women in the Democratic Republic of Congo. There is a distinction in the orders of clergy in the Orthodox Church between "minor orders," which are consecrated positions, and "major orders," which are ordained positions directly connected with the sacramental life of the church. Deaconess Angelic was ordained, which marks a return to the apostolic tradition of the institution of the diaconate.

Metropolitan Serafim wrote, "One of the most important fields of work of the deaconess was the exercise of the works of love. They were the angels of mercy and the visiting sisters of the sick, the 'grieving' and poor women, imparting to them the gifts of Christian love. The deaconesses visited the imprisoned Christians, bringing them the offering." He noted that the work of deaconesses today would not be identical to that exercised in Byzantine times; he says that nevertheless, "we must admit that women can offer the Orthodox Church a great missionary work," and highlighted their missionary, catechetical, and teaching work.

Holy Thursday was chosen by Metropolitan Serafim for this historic event because the Divine Liturgy served on this day commemorates the institution of the Holy Eucharist; thus, the ordination connects the work of the diaconate to the Eucharist.

Dr. Carrie Frederick Frost, the St. Phoebe Center for the Deaconess Board Chair (the nonprofit in the US dedicated to educating about and advocating for the revival of deaconesses), witnessed the ordination along with her daughter Annie. “I am honored to be with the Orthodox people of Zimbabwe, especially His Eminence Metropolitan Serafim and Deaconess Angelic on this historic occasion, and I am moved by their courage and foresight,” Dr. Frost stated. “This is not just an important event for the Orthodox community in Zimbabwe, but it will stand as an example and an inspiration to the rest of the Orthodox world to restore this vital ministry of deaconess.”

Source: St. Phoebe Center for the Deaconess

Photos by Annie Frost



Explicarea Sfintei Liturghii (II) Diacon Nicolae Marinescu

Heruvicul

Imnul heruvimic, sau Heruvicul, deschide partea a doua a Sfintei Liturghii, numită și Liturghia Darurilor, pentru că acum pâinea și vinul pregătite de preot la Proscomidie se vor preschimba, prin rugăciunile dedicate, în Trupul și Sângele Mântuitorului Hristos, ca o reeditare a Cinei celei de Taină.

Imnul Heruvic are două părți. Prima parte este aceasta: „*Noi, care pe Heruvimi cu taină închipuim și Făcătoarei de viață Treimi sfântă cântare aducem, toată grija cea lumească să o lepădăm*”. Este un text scurt, dar care se cântă rar, foarte rar. Sunt multe melodii compuse pentru acest imn, una mai frumoasă decât alta. Mesajul primei părți a Heruvicului este simplu și direct: ne îndeamnă să lepădăm orice grijă lumească și astfel să Îl întâmpinăm pe Domnul Hristos care Se va jertfi sub ochii noștri, pe Sfânta Masă.

Înainte de imn, însă, preotul rostește în taină o rugăciune. În biserica noastră, în virtutea unei vechi tradiții, se obișnuiește ca această rugăciune să se rostească cu voce tare, pentru a sublinia importanța momentului: „*Nimeni din cei legați cu poște și cu desfătări trupești nu este vrednic să vină, să se apropie sau să slujească Ție, Împărate al slavei; căci a sluji Ție este lucru mare și înfricoșător chiar pentru puterile cerești. Dar, totuși, din iubirea Ta de oameni cea negrăită și nemăsurată, fără mutare și fără schimbare Te-ai făcut om, și Arhiereu al nostru Te-ai făcut, și, ca un Stăpân a toate, ne-ai dat slujba sfântă a acestei jertfe liturgice și fără de sânge...*”. Observăm în aceste cuvinte umilinta care trebuie să ne însoțească în aducerea Sfintei Jertfe și măreția la care luăm parte, alături de îngerii care slujesc împreună cu noi.

Prima parte a Heruvicului se cântă foarte rar, pentru că în acest timp preotul face o cădere mare. Însoțit de diacon, sau de un alt purtător de lumină, preotul iese prin ușile împărătești, tămâind cu cădelnița întreaga biserică. Cântarea imnului trebuie să fie făcută în așa fel încât să se sincronizeze cu timpul căderii preotului. Dacă e nevoie, strana sau corul repetă părți din imn, pentru ca preotul să aibă timp să cădească biserica și să se întoarcă în altar, de unde continuă cu Vohodul Mare.

Vohodul Mare

Vohodul sau Ieșirea Mare, simbolizează drumul Mântuitorului către Patimi. În ce constă el: după ce a pregătit pâinea pe Sfântul Disc și vinul în Sfântul Potir la Proskomidie, preotul îi dă diaconului Sfântul Disc și îi pune pe umeri Sfântul Aer (o bucată de pânză de formă pătrată care va acoperi ulterior Potirul și Discul), ia el însuși Sfântul Potir și ies, precedați de purtători de lumină, până în mijlocul bisericii. Aici, diaconul rostește: „*Pe voi pe toți, dreptmăritorilor creștini, să vă pomenească Domnul Dumnezeu întru împărăția Sa, totdeauna acum și pururea și în vecii vecilor*”.

Diaconul intră apoi în altar, iar preotul continuă cu o serie de pomeniri asemănătoare, pentru episcop, pentru stăpânire, pentru cei vii și cei morți, pentru eroi, pentru ctitorii bisericii și pentru cei prezenți la slujbă. La fiecare cerere corul răspunde cu *Amin*.

După cuvintele „*Și pe voi pe toți, dreptmăritorilor creștini, să vă pomenească Domnul Dumnezeu întru împărăția Sa, totdeauna acum și pururea și în vecii vecilor*”, preotul intră în altar, așează Potirul pe Sfânta Masă, ia Sfântul Disc din mâinile diaconului și îl așează alături. În timp ce între ei are loc un schimb de cuvinte (Diaconul: „*Preoția ta să o pomenească Domnul Dumnezeu întru împărăția Sa*”. Preotul: „*Diaconia ta să o pomenească Domnul Dumnezeu întru împărăția Sa*”, și altele), corul cântă partea a II-a a Imnului Heruvimic: „*Ca pe Împăratul tuturor să-L primim, pe Cel nevăzut, înconjurat de cetele îngerești. Aliluia. Aliluia. Aliluia.*”

Această parte a doua continuă și lămurește îndemnul din prima parte. Lepădăm grija cea lumească pentru a primi pe Împăratul îngerilor.

De acum, Sfântul Potir și Sfântul Disc se află pe Sfânta Masă, gata pentru transformarea pâinii și vinului în Trupul și Sângele lui Hristos, adică în ceea ce numim Euharistia, sau Împărțășania.

Ectenia după Heruvic

După ce au intrat în altar și au rostit textele prevăzute de Liturghier, preotul îl binecuvântează pe diacon pe creștet, iar acesta iese pe ușa din stânga a altarului pentru a rosti Ectenia de după Heruvic: „*Să plinim rugăciunea noastră Domnului...*” și celelalte. Seria aceasta de cereri are darul de a-i pregăti pe credincioși pentru Sfânta Jertfă care stă să înceapă.

Ectenia de cereri

Urmează apoi o ectenie de cereri, adică o serie de șase rugăciuni de cerere, la care strana/corul răspunde cu „*Dă, Doamne*”. Ne rugăm pentru ziua toată, desăvârșită, înger de pace, credincios, îndreptător, pentru cele bune și de folos vieții noastre, pentru a petrece cealaltă vreme a vieții noastre în pace și pentru răspuns bineprimit la judecata lui Hristos. Și la această ectenie avem multe melodii posibile, a căror interpretare, fie în gamă majoră, de bucurie, fie minoră, sobră, aduce un plus de sensibilitate în atmosfera slujbei.

Euharistia

După ectenia de cereri, diaconul intră în altar, iar preotul iese în mijlocul ușilor împărătești, zicând cu glas mare cuvintele Mântuitorului: „*Pace vouă!*”, iar apoi îndeamnă pe cei prezenți „*Să ne iubim unii pe alții, ca într-un gând să mărturisim*”, la care corul continuă ideea, cântând: „*Pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Treimea cea de o ființă și nedespărțită*”. Chemarea aceasta nu este întâmplătoare. Suntem chemați să ne iubim unii pe alții, pentru că numai având iubire între noi putem lua parte la minunea care este Sfânta Euharistie și numai așa putem mărturisi pe Dumnezeu. Doar având iubire între noi suntem o comunitate rugătoare.

Urmează apoi intonarea unui imn de o deosebită frumusețe duhovnicească, dar și muzicală: „*Iubi-Te-voi, Doamne, virtutea mea. Domnul este întărirea mea și scăparea mea și izbăvitorul meu*”. Acest imn, interpretat duos fie de preoți, în altar, fie de cor, ne îndeamnă să Îl avem pe Dumnezeu ca pe cea mai mare virtute a noastră, ca pe cea mai importantă comoară a vieții noastre.

Crezul

Rostirea Crezului este o veche tradiție a Bisericii Ortodoxe și are o importanță teologică aparte. Ca unii care ne vom apropia de Sfânta Împărtășanie, avem nevoie să mărturisim credința ortodoxă în Sfânta Treime. Crezul este rostit și la slujba Botezului, ca o condiție a primirii lui. Crezul este o scurtă expunere a celor mai importante dogme ale credinței ortodoxe, iar rostirea lui se aseamănă întrucâtva cu jurământul ostașului pentru țara lui sau cu jurământul medicului pentru misiunea lui. Când cheamă pe cei prezenți la rostirea Crezului, diaconul spune: „*Ușile, ușile! Cu înțelepciune să luăm aminte!*”. Primele două cuvinte se refereau, în vechime, la închiderea ușilor bisericii. Cei încă nebotezați trebuiau să părăsească biserica, fiindcă, în lipsa botezului, nu era îndreptățiți a mărturisi Crezul. Astfel, diaconii sau ipodiaconii trebuiau să închidă ușile bisericii, pentru ca nimeni din cei nebotezați să nu poată participa la partea a doua a Liturghiei. Astăzi, când majoritatea ortodocșilor sunt botezați din pruncie, aceste cuvinte sunt rostite mai mult din tradiție, decât dintr-o importanță practică. Dar îndemnul rămâne valabil: „*cu înțelepciune, să luăm aminte...*” la Crez.

Să stăm bine, să stăm cu frică, să luăm aminte...

După rostirea Crezului, preotul iese între ușile împărătești și îi îndeamnă pe credincioși să fie gata pentru momentul cel mai important al Sfintei Liturghii, care este sfințirea darurilor: „*Să stăm bine, să stăm cu frică, să luăm aminte, Sfânta Jertfă cu pace să o aducem*”. Frica aceasta nu are nimic de-a face cu spaima sau teama, în sensul comun. Frica de Dumnezeu este mai degrabă un sentiment de admirație a măreției divine și o recunoaștere a dimensiunii noastre omenești în fața lui Dumnezeu. Este o expresie a iubirii noastre de fii către Tatăl ceresc, nu una de frică în înțelesul comun de astăzi.

Preotul rostește apoi una dintre cele mai frumoase urări ale Evangheliei, urare rostită inițial de Sfântul Apostol Pavel, la finalul unora din epistolele sale: „*Harul Domnului Nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți*”. Corul răspunde: „*Și cu duhul tău.*” Apoi îndeamnă: „*Sus să avem inimile*”, iar corul răspunde cu „*Avem către Domnul*”. Ce îndemn frumos: să avem inimile sus, în cer, măcar pentru timpul cât durează slujba Liturghiei. Să ieșim pentru moment din ritmul nostru pământesc, ca să intrăm în ritmul ceresc!

Răspunsurile Mari

„*Cu vrednicie și cu dreptate este a ne închina Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, Treimea cea de o ființă și nedespărțită.*” Aceste cuvinte, cântate de cor, sunt o altă mărturisire a dogmei Sfintei Treimi, dogmă centrală în gândirea ortodoxă: Dumnezeu este Unul în ființă, dar Întreit în persoane. În timpul cântării, preotul rostește în taină, în altar, rugăciunile asociate momentului. Răspunsurile Mari fac obiectul unor frumoase compoziții muzicale, pe diferite tonalități și în diferite stiluri, a căror auzire încântă urechea, bucură inima și satură sufletul.

Rugăciunea din altar a preotului continuă în taină: „*Îți mulțumim Ție pentru Liturghia aceasta pe care ai binevoit a o primi din mâinile noastre, deși stau înaintea Ta mii de arhangheli și zeci de mii de îngeri, care se înalță zburând...*”. Și continuă apoi cu voce tare: „*... cântarea de biruință cântând, strigând, glas înălțând și grăind...*”. La aceasta, corul începe a cânta: „*Sfânt, sfânt, sfânt, Domnul Savaot! Plin e cerul și pământul de mărirea Ta, Osana întru cei de sus. Bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului. Osana întru cei de sus!*”. Vedem și aici cum cuvintele rostite în altar se continuă, într-o rugăciune continuă, cu cele cântate de cor. Toate mărturisesc pe Dumnezeu Unul în ființă și Întreit în persoane.

Epicleza

Epicleza este momentul central al Sfintei Liturghii. Este rugăciunea prin care pâinea și vinul se transformă în Trupul și Sângele lui Hristos. Partea ei auzită sunt cuvintele preotului: „*Luați, mâncați, Acesta este Trupul Meu... Beți dintru acesta toți, Acesta este sângele Meu...*” (Luca 22, 19-20). Partea ei

ne-auzită, adică rostită în taină, sunt cuvintele: „*Încă aducem Ție această slujbă duhovnicească și fără de sânge, și Te chemăm, Te rugăm și cu umilință la Tine cădem: Trimite Duhul Tău cel Sfânt peste noi și peste aceste Daruri, ce sunt puse înaintea. Și să, adică, pâinea aceasta, Cinstit Trupul Hristosului Tău (Amin). Iar ceea ce este în potirul acesta, Cinstit Sângele Hristosului Tău. (Amin). Prefăcându-le cu Duhul Tău cel Sfânt (Amin, Amin, Amin)*”.

În tot acest timp, la strană/cor se cântă, rar și cu luare aminte imnul „*Pe Tine Te lăudăm*”, un imn care mișcă sufletul și aduce uneori lacrimi de mulțumire și umilință în sufletele credincioșilor. Și sunt mereu plăcut impresionat să aud cum, la această cântare, în biserica noastră, se coboară o liniște desăvârșită și o pace rugătoare, semn că toți cei prezenți înțeleg și trăiesc importanța momentului.

Axionul

După sfințirea darurilor, urmează Axionul, adică o cântare în cinstea Maicii Domnului. Există mai multe axioane dedicate sărbătorilor împărătești, dar cel mai cunoscut este „*Cuvine-se cu adevărat să te ferim, Născătoare de Dumnezeu. Cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii...*”.

Tatăl nostru

După aceea, diaconul iese în mijlocul bisericii și rostește cea de-a doua ectenie de cereri, la care corul răspunde cu „*Dă, Doamne*”. La finalul ecteniei, preotul îi cheamă pe credincioși să rostească Rugăciunea Domnească, adică „*Tatăl nostru*”. În biserica noastră, se obișnuiește de mulți ani ca această rugăciune centrală a oricărui creștin să fie rostită în limbile română, franceză și engleză.

Împărtășirea credincioșilor

După ce sfințiții slujitori se împărtășesc în altar, preotul ia Sfântul Potir, se întoarce cu fața către popor și îi cheamă prin cuvintele: „*Cu frică de Dumnezeu, cu credință și cu dragoste, apropiați-vă!*”. Din nou vedem același cuvânt frică, ce nu înseamnă teamă, ci admirație a puterii divine, izvorâtă din iubire. Credincioșii răspund chemării și vin, cu mic cu mare, să primească Sfânta Împărtășanie.

Rugăciunea amvonului

După împărtășire, preotul duce Sfântul Potir înapoi la proscomidiar, unde diaconul va consuma ceea ce va fi rămas după împărtășirea credincioșilor, iar el iese în mijlocul bisericii, de unde rostește o frumoasă rugăciune de mulțumire: „*Cel ce binecuvintezi pe cei ce Te binecuvintează, Doamne, și sfințești pe cei ce nădăjduiesc întru Tine, mântuiește poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta...*”. Această rugăciune marchează finalul Sfintei Liturghii, mulțumind lui Dumnezeu că ne-a învrednicit să primim Sfintele Sale Taine. Preotul face apoi încheierea, după care urmează predica.

Predica

Predica este cuvântarea pe care unul dintre slujitori o rostește la final, luând ca subiect textul Evangheliei ce s-a citit în duminica respectivă. Este un moment demn de luat în seamă, cu mare atenție, pentru că el constituie, alături de Sfânta Împărtășanie și de atmosfera de rugăciune, pachetul de sfințenie pe care orice credincios îl va lua cu el acasă și care îi va fi hrană duhovnicească pentru zilele ce vor urma.

Miruirea și anafura

După rostirea predicii, preotul invită pe credincioși la miruit. El îi însemnează pe cei prezenți pe frunte, în chipul crucii, cu untelemn din candelă sau dintr-o sticlucă cu mir. Cuvântul „mir” înseamnă în slavonă „pace” și semnifică pacea pe care au primit-o în suflet cei participanți la Liturghie, pace care îi va însoți și după ce vor pleca spre casele lor. Odată cu miruitul, fiecare ia cu el anafură, adică părțile din prescurile folosite la pregătirea Sfintei Împărtășanii. Anafura servește ca mângâiere, dar ca și compensație pentru cei care, din binecuvântate pricini, nu s-au putut împărtăși.

Concluzie

Am văzut, pe parcursul acestei cateheze, rolul central al Liturghiei în cadrul cultului ortodox, dar și în viața personală a fiecărui credincios. Atunci când participăm la Liturghie, participăm în mod tainic la Cina cea de Taină a Mântuitorului și împlinim cuvintele Lui, rămase peste veacuri: „*Aceasta să faceți spre pomenirea Mea*” (Luca 22,19).



SUPRASL 2024: Time for the Lord to Act



A World Fellowship of
SUPRASL
 Orthodox Youth

For the third year, Suprasl will organize the World Gathering of Orthodox Youth at the Monastery of the Annunciation in Suprasl, Poland, from June 30 - July 8. This year's theme, ***It is Time for the Lord to Act: Liturgy and Creation***, will explore the Orthodox Church's teaching on creation and the environment. This year's main speaker is Archbishop Alexander (Golitzin) of Dallas, who will speak on creation in the Old Testament. Other speakers will be Dr. Elizabeth Theotrikoff (UK), Fr. Nilos Nellos (Canada), Dr. Ari Koponen (Finland), Ksenia Medvedeva (Belarus/Poland) and Alexandra Stevanovich (Serbia). See information online (<https://suprasl.org/2024>).

Donate Today (<https://suprasl.org/donate>)

World Day of Orthodox Youth Celebrated Around the World



In February 2024, thousands of Orthodox youth from Seoul to Boston and Helsinki to Nairobi observed the World Day of Orthodox Youth in celebrations large and small on the international, national and local levels. Traditionally held on or around the feast of the Meeting of the Lord in the Temple on February 2(15), the special day was initiated in 1992 with the blessing of His All Holiness Patriarch Bartholomew. The World Day of Orthodox Youth is a day for young people in the Orthodox Church to emphasize the importance of their ministry and acknowledge the responsibility of being full and active members of their communities and the church at large.

READ MORE ONLINE: <https://suprasl.org/news-wdoy2024>.

Sfântul Ierarh Tihon, un patriarh martir al secolului XX



Sfântul Ierarh Tihon (Vasile Ivanovici Belavin pe numele său de mirean) s-a născut în familia unui preot evlavios din satul Toropets de lângă Pskov în ziua de 19 ianuarie 1865. După absolvirea seminarului teologic, la vârsta de 19 ani, s-a înscris la Academia Teologică din St. Petersburg, unde s-a remarcat prin seriozitate, dar și prin marea sa dragoste pentru Biserica lui Hristos. În glumă, colegii îl porecliseră „*patriarhul*”.

În anul 1891, a fost tuns în monahism cu numele de Tihon, după Sfântul Tihon din Zadonsk, și curând hirotonit ierodiacon și ieromonah. În 1897, la numai 32 de ani, arhimandritul Tihon a fost hirotonit episcop de Lublin, Polonia fiind pe atunci parte a Imperiului Rus. La scurt timp a fost numit episcop de Aleutine și Alaska, eparhie care cuprindea în fapt Statele Unite și Canada. În 12 decembrie 1898, când a ajuns în New York, el era singurul episcop ortodox al întregului continent nord-american. Turma sa cuprindea atât indigenii, cât și marele număr de imigranți care seoseau în America în acea perioadă, iar Sfântul Tihon a știut să mențină unitatea credincioșilor respectând diferențele culturale și etnice. Se sluzea în slavonă, greacă, arabă, engleză... Încurajând unitatea ortodocșilor indiferent de naționalitate, el obișnuia să spună: „*Cu cât mai strânsă legătura dintre ortodocșii de diverse etnii, cu atât mai puternică Ortodoxia pe acest pământ*”.

În februarie 1907, după 9 ani de păstorire în America, Sfântul Tihon a revenit în Rusia ca episcop de Iaroslavl, iar după alți 7 ani, în 1914, a fost mutat la Vilnius. În timpul Primului Război Mondial, el s-a îngrijit de soldați, mergând în prima linie a frontului și slujind personal. În 1917 a fost ales Mitropolit de Moscova. În urma restaurării Patriarhiei Moscovei și întregii Rusii, au fost aleși prin vot 3 candidați pentru demnitatea de patriarh. Dintre cei trei alegerea s-a făcut prin tragere la sorți. Voia lui Dumnezeu a fost ca Mitropolitul Tihon să fie patriarh.

Bolșevicii, deși nu dețineau încă puterea, reprezentau o forță care încerca să se impună prin teroare, abuzuri, intrigi și violență. Biserica a reprezentat de la început una din principalele lor ținte, dar și sursa de venit pe care contau cel mai mult. Văzând jefuirea bisericilor sub pretextul hrănirii populației

înfometate, profanarea icoanelor, a odoarelor și a sfințelor vase date la topit pentru baterea de monedă sau pentru a fi vândute pe valută străină, Patriarhul Tihon s-a ridicat împotriva bolșevicilor, iar când a aflat de uciderea călugărilor și a preoților și de arestarea creștinilor devotați, i-a chemat pe credincioși la apărarea credinței și a sfințelor biserici.

După uciderea Țarului Nicolae și a familiei imperiale, a înțeles marea responsabilitate care îi revenea și a conștientizat pericolul compromisului cu ateii. El le-a scris bolșevicilor: „*Reveniți-vă, nebunilor, și opriți această vărsare sânge! Nu numai că faceți fărâdelegi, ci însăși lucrarea diavolului săvârșiți, și asta vă va duce în viața viitoare în flăcările Gheenei, iar urmașii voștri vor fi blestemați încă din această viață*”. Iar credincioșilor le-a spus: „*De va fi să suferim martiriul pentru adevărul lui Hristos, vă chemăm, iubiiți fi ai Bisericii, să primiți martiriul alături de noi*”.

În 1925, după arest la domiciliu, anchete, batjocură și suferințe, la vârsta de numai 60 de ani, în 25 martie, ziua Bunei Vestiri, Sfântul Patriarh Tihon a trecut la Domnul.

O dată cu închiderea celui mai trist capitol din istoria sa, Rusia, și prin ea întreaga Biserică, dobânda în 1989 un mare rugător în ceata sfinților ierarhi, tocmai în persoana celui ce fusese patriarh la începutul aceluia capitol.

Sursa: lumeacredintei.com



Pentecost - Trinity Sunday

Fr. Thomas Hopko

In Praise of Salvation and Creation

"O God, You are my God; early will I seek You; my soul thirsts for You; my flesh longs for You in a dry and thirsty land where there is no water. So I have looked for You in the sanctuary, to see Your power and Your glory. Because your lovingkindness is better than life, my lips shall praise You. Thus I will bless You while I live; I will lift up my hands in Your name. My soul shall be satisfied as with marrow and fatness, and my mouth shall praise You with joyful lips. When I remember You on my bed. I meditate on You in the night watches. Because You have been my help, therefore in the shadow of Your wings I will rejoice. My soul follows close behind You; Your tight hand upholds me" (Psalm 63:1-8).

The Holy Spirit provides every gift: He inspires prophecy, perfects the priesthood, grants wisdom to the illiterate, makes simple fishermen to become wise theologians, and establishes perfect order in the organization of the Church. Wherefore, O Comforter, equal in nature and majesty with the Father and the Son, glory to You... (from *The Bible and Holy Fathers for Orthodox*, ed. J. Manley, Monastery Books, Menlo Park, 1990, pp. 136-9).

In the days of old, pride brought confusion of tongues to the builders of the tower of Babel, but now the diversity of tongues enlightenend the minds and gave knowledge for the glory of God. There, God punished infidels for their sin, while here Christ enlightened fishermen through the Spirit; there the confusion of tongues was for the sake of vengeance, while here there was variety so that voices could be joined in unison for the salvation of our souls (Stichera of Pentecost for Vespers).

Pentecost - The Descent of the Holy Spirit

In the Old Testament Pentecost was the feast which occurred fifty days after Passover. As the passover feast celebrated the exodus of the Israelites from the slavery of Egypt, so Pentecost celebrated God's gift of the ten commandments to Moses on Mount Sinai.

In the new covenant of the Messiah, the passover event takes on its new meaning as the celebration of Christ's death and resurrection, the "exodus" of humanity from this sinful world to the Kingdom of God. And in the New Testament as well, the pentecostal feast is fulfilled and made new by the coming of the "new law," the descent of the Holy Spirit upon the disciples of Christ.

"When the day of Pentecost had come, they were all together in one place. And suddenly a sound came from heaven like the rush of a mighty wind, and it filled all the house where they were sitting. Then there appeared to them tongues as of fire, distributed as resting upon each one of them. And they were all filled with the Holy Spirit" (Acts 2:1-4).

The Holy Spirit, that Christ had promised to his disciples, came on the day of Pentecost (see John 14:26, 15:26; Luke 24:49; Acts 1:5). The Apostles received "the power from on high," and they began to preach and bear witness to Jesus as the risen Christ, the King and the Lord. This moment has traditionally been called the birthday of the Church.

In the liturgical services of the feast of Pentecost, the coming of the Holy Spirit is celebrated together with the full revelation of the divine Trinity: Father and Son and Holy Spirit. The fulness of the Godhead is manifested with the Spirit's coming to humanity, and the Church hymns celebrate this manifestation as the final act of God's self-disclosure and self-donation to the world of His creation. For this reason Pentecost Sunday is also called Trinity Sunday in the Orthodox tradition. Often on this day, the Icon of the Holy Trinity - particularly that of the three angelic figures who appeared to Abraham, the forefather of the Christian faith - is placed in the center of the church. This Icon is used with the traditional pentecostal Icon which shows the tongues of fire hovering over the Virgin Mary and the Twelve Apostles, the original prototype of the Church, who are themselves sitting in unity surrounding a symbolic image of "cosmos" (the world).



On Pentecost, we have the final fulfillment of the mission of Jesus Christ and the first beginning of the messianic age of the Kingdom of God (mystically present in this world in the Church of the Messiah). For this reason, the 50th day stands as the beginning of the era which is beyond the limitations of this world, fifty being that number which stands for eternal and heavenly fulfillment in Jewish and Christian mystical piety: seven times seven, plus one.

Thus, Pentecost is called an apocalyptic day, which means the day of final revelation. It is also called an eschatological day, which means the day of the final and perfect end (in Greek, *eschaton* means the end). For when the Messiah comes and the Lord's Day is at hand, the "last days" are inaugurated in which "God declares: ... I will pour out my Spirit upon all flesh." This is the ancient prophecy to which the Apostle Peter refers in the first sermon of the Christian Church which was preached on the first Sunday of Pentecost (see Acts 2:17, Joel 2:28-32).

Once again, it must be noted that the feast of Pentecost is not simply the celebration of an event which took place centuries ago. It is the celebration of what must happen and does happen to us in the Church today. We all have died and risen with the Messiah-King, and we all have received His Most Holy Spirit. We are the "temples of the Holy Spirit." God's Spirit dwells in us (see Romans 8; 1 Corinthians 2-3, 12; 11 Corinthians 3; Galatians 5; Ephesians 2-3). We, by our own membership in the Church, have received "the seal of the gift of the Holy Spirit" in the sacrament of chrismation. Pentecost has happened to us.

The Divine Liturgy of Pentecost recalls our baptism into Christ with the verse from Galatians again replacing the Thrice-Holy Hymn. Special verses from the psalms also replace the usual antiphonal psalms of the liturgy. The epistle and gospel readings tell of the Spirit's coming to humanity. The *kontakion* sings of the reversal of Babel as God unites the nations into the unity of his Spirit. The *troparion* proclaims the gathering of the whole universe into God's net through the work of the inspired apostles. The hymns 'O Heavenly King' and 'We have seen the True Light' are sung for the first time since Easter, calling the Holy Spirit to "come and abide in us," and proclaiming that "we have received the heavenly Spirit." The church building is decorated with flowers to show that God's divine Breath comes to renew all creation as the "life-creating Spirit." The word for Spirit, breath and wind in Hebrew is *ruah*.

From Parishes and Monasteries...



The installation of Fr. George Cautis as Parish Priest at St. George Cathedral, Southfield, MI (April 23, 2024)

Instalarea Pr. George Cautiș ca Preot Paroh la Catedrala Sf. Gheorghe, Southfield, MI (23 Aprilie, 2024)

The installation of Fr. Daniel Radu as parish priest at the Descent of the Holy Spirit Parish in Merrillville (Gary), IN (March 27, 2024)

Instalarea ca preot paroh a Pr. Daniel Radu la Parohia Pogorârea Duhului Sfânt din Merrillville (Gary), IN (27 Martie, 2024)





The ordination into the Holy Diaconate of Cosmin Barbos at the Nativity of the Ever-Virgin Mary Parish in Elmhurst, NY (April 12-14, 2024)

Hirotonia întru Diacon a teologului Cosmin Barbos la Parohia Nașterea Maicii Domnului din Elmhurst, NY (12-14 Aprilie, 2024)

The ordination into the Holy Diaconate of Lucian Vasile at St. Varlaam of Moldova Mission in Riverview, NB (April 21, 2024)

Hirotonia întru Diacon a teologului Lucian Vasile Misiunea Sf. Varlaam al Moldovei din Riverview, NB (21 Aprilie, 2024)





**The 15th Anniversary of the Holy Forty Martyrs of Sebaste Parish
in Aurora, ON (March 8-9, 2024)**
**Cea de-a 15-a aniversare a Parohiei Sfinții Patruzeci de Mucenici
din Aurora, ON (8-9 Martie, 2024)**

**The 15th Anniversary of the Saint Polycarp of Smyrna Parish in
Naples, FL (February 23-25, 2024)**
**Cea de-a 15-a aniversare a Parohiei Sfântul Policarp din Smirna,
Naples, FL (23-25 Februarie, 2024)**





CONVOCATION

In conformity with Article III, Section 7, of the By-Laws of the Romanian Orthodox Episcopate of America, we hereby call into session

THE 92nd ANNUAL EPISCOPATE CONGRESS

All Priests presently assigned to a parish and all Lay Delegates legally elected by their Parish Assembly in 2023, and whose credentials have been verified by the Chancery, are called into Session.

The Congress will be in session on

**Friday, September 6 at 9:00 am Eastern Time
at St. George Romanian Orthodox Cathedral
18405 W 9 Mile Rd, Southfield, Michigan**

All clergy and lay delegates are requested to participate until the completion of the Congress. Details regarding the procedure for joining the Congress meeting will be emailed to all parish clergy and delegates, along with the Report to the Congress and other pertinent materials.

The Agenda, as printed in the Annual Report to the Episcopate Congress 2024, will include: Reading / Approval of the 91st Episcopate Congress Minutes; Official Reports to the Congress; Reports from the Episcopate Auxiliaries; New Business as submitted by the Episcopate Council.

As per Article III, Section 1, the Episcopate Congress shall be composed of

- The Bishop
- The Auxiliary Bishop(s)
- The Vicar
- The Parish Priest and Assistant Priest(s)
- Two Lay Delegates elected by each Parish Assembly for Congresses 2023-2024
- Two delegates from each Auxiliary organization of the Episcopate
- Priests under the jurisdiction of the Episcopate not having parishes; deacons, abbots, abbesses, if accredited by the Episcopate Council

- Members of the Episcopate Council in office, including Auxiliary Presidents ex-officio

Should the duly-elected lay delegates be unable to attend, their alternates will represent the parish. No addition, substitution or *ad hoc* delegation will be recognized by the credentials committee.

+NATHANIEL

**Archbishop of Detroit and
The Romanian Orthodox Episcopate of America**

SCHEDULE OF EVENTS

Thursday, September 5, 2024 - Sts. Peter & Paul Parish, Dearborn Heights

10:00 am Divine Liturgy
12:00 pm Lunch
12:30 pm Clergy Registration
1:30 pm Clergy Conference
5:00 pm Vespers
6:00 pm Supper

Friday, September 6, 2024 - St. George Cathedral, Southfield

8:00 am Delegate Registration
9:00 am 92nd Episcopate Congress Convenes (Session I)
12:00 pm Lunch
1:00 pm Group Photo
1:30 pm Congress Reconvenes (Session II)
5:30 pm Memorial Service, Great Vespers & Confessions
6:30 pm Dinner & Program
8:00 pm Young Adult Social Outing (ages 18-30)

Saturday, September 7, 2024 - St. George Cathedral, Southfield

9:30 am Hierarchal Divine Liturgy
12:30 pm Grand Banquet celebrating Archbishop Nathaniel's 40th Anniversary

HOTEL INFORMATION

Doubletree by Hilton, Detroit/Dearborn

5801 Southfield Expressway, Detroit MI 48228 / (313) 336-3340

Group Rate: \$159+tax per night / *Reservation Deadline:* August 23

Group Name: "ROEA CONGRESS"

Online Reservations Link: www.bit.ly/2024ROEACongressHotel

Complimentary Airport Shuttle: Contact the hotel in advance to schedule pick-up/drop-off between Detroit Wayne County Metropolitan Airport (DTW) and the hotel.

SHUTTLE TO/FROM CHURCHES

Those traveling by airplane and needing transportation to/from the churches can sign-up for limited shuttle service available all three days (morning and evening). Church Shuttle reservations can be made by emailing congress@roea.org with names of individual(s) signing-up and days needed.



CONVOCARÉ

În conformitate cu Articolul III, Secțiunea 7, a Regulamentelor Episcopiei Ortodoxe Române din America, chemăm în sesiune

AL 92-LEA CONGRES ANUAL AL EPISCOPIEI

Toți preoții parohi și asistenți numiți în parohii de către episcop, precum și toți delegații mireni aleși legal de către Adunările Generale Parohiale în 2023 și ale căror acreditări au fost verificate de către Comitetul de Acreditare al Episcopiei, sunt convocați în sesiune de lucru.

Congresul va fi în sesiune de lucru

**VINERI, 6 SEPTEMBRIE 2024 la 9:00 am ora Coastei de Est
la Catedrala Ortodoxă Română Sf. Gheorghe
18405 W 9 Mile Rd, Southfield, Michigan**

Toți delegații (clerul și mireni) sunt rugați să participe și să rămână până la încheierea Congresului. Detaliile referitoare la procedura de participare la reuniunea Congresului vor fi trimise prin e-mail tuturor preoților și delegaților parohiilor, împreună cu Raportul către Congres și alte materiale pertinente.

*Ordinea de zi, după cum este publicată în **Raportul Anual al Congresul Episcopiei 2024**, va include: Citirea/Aprobarea Procesului Verbal al celui de-al 91-lea Congres; Raporturile Oficiale către Congres; Raporturile din partea Organizațiilor Auxiliare ale Episcopiei; Propuneri noi din partea Consiliului Episcopiei.*

Conform Articolului III, Secțiunea 1, Congresul Episcopiei va fi compus din:

- Episcop
- Episcopul-Vicar(i)
- Preotul paroh și preotul sau preoții asistenți
- Doi delegați mireni aleși de Adunarea Generală a fiecărei parohii pentru Congresul Episcopiei pentru anii 2023-2024
- Doi delegați din partea fiecărei organizații auxiliare a Episcopiei

- Preoți de sub jurisdicția Episcopiei care nu au parohie, diaconi, stareți și starețe, dacă sunt acreditați de Consiliul Episcopiei
- Membrii Consiliului Episcopiei în funcțiune, precum și președinții organizațiilor auxiliare „ex-officio”

Dacă delegații mireni aleși legal nu pot participa la Congresul Episcopiei, alternanții (supleanții) lor aleși legal de către Adunarea Generală a fiecărei parohii, vor reprezenta parohia. Nicio adăugare, substituire ori delegație *ad-hoc* nu va fi recunoscută de către comitetul de acreditare.

+NATHANIEL

Arhiepiscop de Detroit și al Episcopiei Ortodoxe Române din America

PROGRAM

Joi, 5 Septembrie 2024 - Parohia Sf. Ap. Petru și Pavel, Dearborn Heights

10:00 am	Sfânta Liturghie
12:00 pm	Prânz
12:30 pm	Înregistrarea preoților
1:30 pm	Conferința Clerului
5:00 pm	Vecernie
6:00 pm	Cină

Vineri, 6 Septembrie 2024 - Catedrala Sf. Gheorghe, Southfield

8:00 am	Înregistrarea delegaților
9:00 am	Convocarea celui de-al 92-lea Congres al Episcopiei (Sesiunea I)
12:00 pm	Prânz
1:00 pm	Poză de grup
1:30 pm	Congresul se reunește (Sesiunea a II-a)
5:30 pm	Parastas urmat de Vecernia Mare și Spovedanie
6:30 pm	Cină și Program
8:00 pm	Program social pentru tineri (18-30 de ani)

Sâmbătă, 7 Septembrie 2024 - Catedrala Sf. Gheorghe, Southfield

9:00 am	Sfânta Liturghie Arhierească
12:00 pm	Masă Festivă - Aniversarea de 40 de ani a Arhiepiscopului Nathaniel

INFORMAȚII HOTEL

Doubletree by Hilton, Detroit/Dearborn

5801 Southfield Expressway, Detroit MI 48228 / (313) 336-3340

Tarif de grup: \$159 USD+taxe pe noapte / Termen limită pentru rezervare: 23 august / Numele grupului: „ROEA CONGRESS”

Link pentru rezervări online: www.bit.ly/2024ROEACongressHotel

Transfer gratuit de la aeroport: Contactați hotelul în avans pentru a vă programa transferul de la/către Aeroportul metropolitan Detroit Wayne County (DTW) și hotel.

TRANSFER CĂTRE/DE LA BISERICI

Cei care călătoresc cu avionul și au nevoie de transport către/de la biserici se pot înscrie pentru un serviciu limitat de transfer disponibil în toate cele trei zile de desfășurare a Congresului (atât dimineața, cât și seara). Rezervările pentru acest transfer pot fi făcute prin e-mail la congress@roea.org, menționând numele persoanelor și zilele necesare.

RUGAȚI-VĂ ȘI LUCRAȚI PENTRU UNITATE ORTODOXĂ ÎN AMERICA DE NORD 27

Cum recunoaște omul prezența Duhului Sfânt în el

În viața duhovnicească omul este pândit de felurite și înfricoșătoare amăgiri. Una dintre ele este să creadă că el gândește, vorbește și acționează insuflat de Duhul Sfânt, atunci când lucrul acesta nu este adevărat. În Pateric și în Viețile Sfinților se pomenește de mulți monahi înșelați în acest chip, care, socotind că au pe Duhul Sfânt în ei, de fapt căzuseră pradă vicleniei diavolești. Se pune așadar problema de a ști cum poate omul deosebi adevărata prezență și lucrare a Duhului Sfânt în el de o prezență și lucrare străină și pe care I le atribuie Duhului Sfânt sub efectul unei amăgiri.

Realizarea tuturor condițiilor prezentate mai înainte - pocăința, întoarcerea de la păcate, curăția, ascultarea, smerenia, iubirea de aproapele, rugăciunea - constituie un criteriu prețios, pe care, după cum am văzut, Sfântul Siluan îl amintește adesea. Dimpotrivă, dacă omul este lipsit de căință, dacă nu s-a lepădat de păcatele sale, dacă nu s-a curățit de patimi, dacă nu-și ferește mintea de cugetele rele și nu-și oprește inima de la alunecare, dacă nu este ascultător și smerit, dacă nu-l iubește pe aproapele lui sau dacă n-are rugăciune neîncetată, este cu neputință ca Duhul Sfânt să viețuiască în el, pentru că Duhul Sfânt nu află în el loc vrednic de venirea Sa.

La toate acestea Sfântul Siluan adaugă și alte criterii. „Pe Duhul Sfânt sufletul îl recunoaște după pacea și dulceața Lui”; „sufletul simte venirea Ta [...] Tu dai pace minții și dulceață inimii”. Orice prezență și orice lucrare din suflet care iscă tulburare ori mânie și iuțime nu pot fi, așadar, atribuite Duhului Sfânt și chiar trebuie socotite drept semn sigur al absenței Sale.

Prin corelație, omul credincios recunoaște prezența și lucrarea Duhului Sfânt după pacea, iubirea și mila pe care el însuși le simte față de toți oamenii („dacă se află în suflet puțin har, atunci cunoști pacea și simți iubire față de toți”), și chiar pentru vrăjmașii săi. Lipsa iubirii de vrăjmași și a rugăciunii pentru ei este iarăși semn sigur al absenței Duhului: „cel ce n-a primit pe Duhul Sfânt nu dorește să se roage pentru vrăjmașii lui”; de aceea, spune el, „dacă nu ți-e milă de păcătosul care va fi chinuit în foc, e semn că nu harul lui Dumnezeu e în tine, ci un duh rău”.

Pe o treaptă mai înaltă a vieții duhovnicești, spune Sfântul Siluan, „în suflet e o lumină și o mare bucurie”. Iar pe o treaptă și mai înaltă, arată starețul, „chiar și trupul simte harul Sfântului Duh”: „Duhul Sfânt umple omul întreg: suflet, minte și trup”; „Duhul Sfânt pătrunde sufletul, mintea și trupul”. Starețul mărturisește astfel că „Domnul mi-a făcut dar harul Sfântului Duh cu un asemenea belșug de revărsare, că a umplut întreg sufletul și trupul meu cu har”; „Cel ce poartă harul în trupul și sufletul său, acela a atins iubirea desăvârșită”. Sfântul Siluan se referă aici la acea încredințare și plinătate a inimii în care se sălășluiește Duhul Sfânt, despre care au vorbit înaintea lui unii Părinți ca Sfântul Macarie, Sfântul Diadoh al Foticeei sau Sfântul Simeon Noul Teolog, și pe care ei l-au numit plerophoria.

Sfântul Siluan arată că încredințarea că L-ai primit pe Duhul Sfânt în tine ține de o experiență a inimii, care se face în chip minunat și de nespus, pentru că este supranaturală - ca una care este dată de Duhul Sfânt însuși - și cu totul personală. De aceea, Sfântul Siluan se referă la propria sa experiență: „Știi din experiență ce înseamnă a fi în Duhul Sfânt și ce înseamnă a fi lipsit de El.” Semnul cel mai sigur al realității și eficacității venirii Duhului Sfânt este însăși această experiență a Lui în chip minunat. Omul care a avut o asemenea experiență, spune Sfântul Siluan, cunoaște sau

altfel spus recunoaște îndată harul Duhului Sfânt: „Sufletul știe când e îmbogățit de har [...], dar în acea clipă nu vei fi în stare să scoți un singur cuvânt, căci sufletul tău e schimbat prin revărsarea Sfântului Duh”; „sufletul știe că un Oaspete preaiubit a venit [...] și spune: Trecerea Ta a lăsat o mireasmă în sufletul meu”. Această cunoaștere nu are, după cum se vede, nimic abstract; ea nu ține de concepte, ci mai curând de o simțire duhovnicească: „Cel care a gustat o dată Sfântul Duh recunoaște apoi gustul harului”, spune Sfântul Siluan; și iarăși: „Sufletul care a gustat Duhul Sfânt îl deosebește după gustul Lui, căci scris este: «Gustați și vedeți ce bun este Domnul» (Ps. 33, 9)”. „Harul”, scrie Sfântul Siluan, „nu vine fără ca sufletul să-l cunoască”; cel care are în el harul Duhului Sfânt îl are „în mod simțit”. „Noi simțim prezența Lui în noi”; „sufletul trebuie să simtă că Duhul Sfânt trăiește în el”, repetă el. Cel care a experiat o dată prezența Duhului știe și când El pleacă, iar atunci îndură - prin simțirea părăsirii - o mare suferință, pe care omul de rând, care nu simte această absență, n-are cum s-o cunoască.

O asemenea experiență, a prezenței (și absenței) Duhului Sfânt, o au însă numai cei desăvârșiți; încredințarea adevărului ei le este dată lor de însuși Duhul Sfânt. Ceilalți oameni pot să ajungă în această privință la înșelare, căzând chiar pradă vicleniei diavolului, care adesea „se prefacă în înger al luminii” (2 Cor. 11,14). Pentru a scăpa de o asemenea amăgire și de astfel de curse, spune Sfântul Siluan, cei care n-au ajuns la desăvârșire trebuie să-și găsească un părinte duhovnicesc încercat, care să-i ajute să deosebească duhurile: „începătorul are nevoie de o călăuză duhovnicească, întrucât până la venirea harului Sfântului Duh, sufletul duce mare luptă cu vrăjmașii și nu-și poate da seama când vrăjmașul este cel ce-i aduce dulceața la rugăciune. Numai cel ce a gustat el însuși harul Sfântului Duh poate deosebi aceasta.”

Jean-Claude Larchet

Dumnezeu este Iubire. Mărturia Sfântului Siluan Athonitul, București 2015. (crestinortodox.ro)



FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

Elizabeth Ciocanea, Cleveland, OH.....	\$200.00
Psa Mary Copacia, Shelby Twp, MI.....	\$100.00
Joe & Jessica Wise, Portland, OR.....	\$100.00

GENERAL DONATIONS

National ARFORA	\$4,000.00
(St Paraschiva Mission Fund Appeal)	
Holy Resurrection, Hayward, CA	\$2,000.00
(Hierarchs Travel Expense)	
St Mary, Colleyville, TX	\$2,000.00
(Hierarchs Travel Expense)	
Sts Constantine & Helen, Lilburn, GA	\$1,500.00
(Hierarchs Travel Expense)	
Sts Constantine & Helen, Indianapolis, IN	\$1,226.50
(Hierarchs Travel Expense)	
Holy Forty Martyrs, Aurora, ON	\$1,000.00
(Hierarchs Travel Expense)	

St John Chrysostom, Old Hickory, TN	\$1,000.00
(Hierarchs Travel Expense)	
St Mary, Elmhurst, NY	\$1,000.00
(Hierarchs Travel Expense)	
Anonymous	\$500.00
(Hierarch Travel Expense)	
Descent of the Holy Spirit, Merrillville, IN	\$500.00
(Hierarchs Travel Expense)	
Descent of the Holy Spirit, Ridgewood, NJ	\$500.00
(Hierarchs Travel Expense)	
Holy Nativity, Chicago, IL	\$500.00
(Hierarchs Travel Expense)	
Orthodox Clergy Brotherhood of Pittsburgh, Pittsburgh, PA	\$500.00
(Hierarchs Travel Expense)	
Madelena & Joseph Ilcus, Palm Beach Gardens, FL	\$400.00
(Pascha Donation)	
Holy Trinity Greek Orthodox Church, Pittsburgh, PA	\$300.00
(Hierarchs Travel Expense)	
St John, Charlotte, NC	\$300.00
(Hierarchs Travel Expense)	
Emilia Barbu, Oakland, MI	\$100.00
(Hierarchs Travel Expense)	
Lucian Pop, Farmington Hills, MI	\$50.00
Mary Covaci, Portland, OR	\$25.00
(Prayers for Family)	
Lynn Ann Nitzu, Schaumburg, IL	\$25.00
(IMO John Stanitz)	
M/M Alexandru Ursescu, Clinton Twp, MI	\$25.00
Tom Turkus, St Clair Shores, MI	\$10.00

MEMORIAM

Doina & Alexis Vircol, Wilmette, IL	\$200.00
(IMO Zamfira & Vasile)	
Emilia Barbu, Oakland, MI	\$100.00
(IMO Deceased Family Members)	
Ana Mohan, Brunswick, OH	\$50.00
(IMO George Sr & George Jr)	

2024 EPISCOPATE ASSESSMENT

Annunciation, Montreal, QC	\$8,585.00
Holy Resurrection, Hayward, CA	\$7,735.00
Holy Forty Martyrs, Aurora, ON	\$7,225.00
St Nicholas, Montreal, QC	\$4,335.00
St Mary, Laval, QC	\$4,250.00
Sts Michael & Gabriel, Apopka, FL	\$4,165.00
Holy Protection, Pierrefonds, QC	\$3,910.00
St John the Evangelist, Vaughan, ON	\$3,740.00
Holy Brancoveanu Martyrs, Lachine, QC	\$3,570.00
St John, Lakewood, CO	\$2,890.00
St Nicholas, Montreal, QC (2023)	\$2,835.00
St Andrew, Laval, QC	\$2,380.00
St Anne, Pomona, CA	\$2,210.00
St Andrew, Houston, TX	\$2,040.00
Sts Michael & Gabriel, Palm Springs, CA	\$425.00

St Stephen, Pinellas Park, FL.....	\$255.00
St Basil, Durham, NC.....	\$170.00
St John of Wallachia, Ridgewood, NJ.....	\$85.00
St Mary, Calgary, AB.....	\$85.00
St Mary, Portland, OR.....	\$85.00

VATRA GENERATIONS

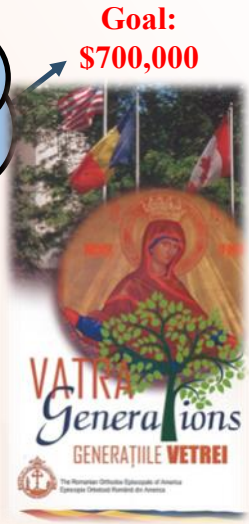
Flora de Mintich, Mississauga, ON.....	\$2,500.00
(IMO Parents: John & Mary de Mintich)	
National ARFORA.....	\$2,400.00
Annunciation Cathedral, Montreal, QC.....	\$1,515.00
Atty Michael Lawrence, Layton, NV.....	\$1,440.00
Liviu G Constantinescu, Simi Valley, CA.....	\$1,000.00
St Athanasius, Aurora, IL.....	\$500.00
St Panteleimon, Saint-Eustache, QC.....	\$305.00
Sts Constantine & Helen, Indianapolis, IN.....	\$300.00
Valentin Hurgoi, Naples, FL.....	\$200.00
Psa Mary Copacia, Shelby Twp, MI.....	\$100.00
St George Cathedral, Southfield, MI.....	\$100.00
(FHO Archbishop Nathaniel)	
M/M David Zablo, Canton, OH.....	\$100.00
(IMO Rosemarie Chestnut)	
Peter Lee, Huntingdon Valley, PA.....	\$96.64
Anonymous.....	\$52.00
Ricky Tonita, Regina, SK.....	\$50.00
Constance Trollan, Juneau, AK.....	\$50.00

ALASKA DIOCESE APPEAL

St Mary Cathedral, Cleveland, OH.....	\$12,954.00
St John Chrysostom, Nashville, TN.....	\$4,500.00
St Andrew, McKees Rocks, PA.....	\$2,000.00
St Mary, Chicago, IL.....	\$1,539.00
Archbishop Nathaniel Popp, Jackson, MI.....	\$1,500.00
Sts Peter & Paul, Quebec City, QC.....	\$1,000.00
Holy Trinity, Youngstown, OH.....	\$857.00
St Athanasius, Aurora, IL.....	\$813.00
Holy Cross, London, ON.....	\$550.00
Holy Trinity, Vancouver, BC.....	\$541.33
St George Cathedral, Southfield, MI.....	\$520.00
Descent of the Holy Spirit, Warren, MI.....	\$500.00
St Luke, Markham, ON.....	\$500.00
St Mary, Chelsea, MA.....	\$500.00
St Nicholas, Troy, MI.....	\$500.00
Sts Peter & Paul, Dearborn Heights, MI.....	\$500.00
St Mary Magdalene, Houston, TX.....	\$400.00
St Thomas, St Louis, MO.....	\$390.00
St John of Wallachia, Ridgewood, NJ.....	\$306.00
Holy Ascension, Montreal, QC.....	\$300.00
St Mary, St Paul, MN.....	\$300.00
St Joseph the Merciful, Saint-Catherine, QC.....	\$200.00
Susan E Taylor, Winthrop, MA.....	\$200.00
Rev Fr & Psa Mircea Vasui, St Paul, MN.....	\$100.00
Sts Constantine & Helen, Indianapolis, IN.....	\$50.00



**Vatra
Generations
Appeal**



**Goal:
\$700,000**



**\$620,475.45
Collected as
of April 30,
2024**

**The Vatra Generations Project continues!
Thank you for your support!**

